

[Socialministeren]

nu eller bliver forsørgt på anden vis. Derfor er problemet måske mindre omfattende end det, man havde regnet med.

Så blev der spurgt om hjælpemiddeltildeling. Jeg kan sige, at vi egentlig har en revision af fordelingen af invalidebiler til gode; den har vi udskudt, til vi fik denne kompetence over til kommunerne, og det vil ske nu; det kan vi så også gøre videre rede for under udvalgsarbejdet.

Jeg har været inde på, hvorfor jeg ikke tror, at der bliver en uens behandling i kommunerne, og det er da også givet, at de små kommuner vil kunne få støtte af de hidtidige instanser i amtterne i overgangsfasen, som jo er på et halvt år. Men derudover er det klart, at vi skal se på andre muligheder for kommunerne. Det er jo i øvrigt heller ikke forbudt for kommunerne at arbejde sammen.

Jeg skal takke hr. Kofod-Svendsen for tilslutning til princippet i lovforslaget; jeg tror, jeg har været tilstrækkeligt inde på spørgsmålet om retssikkerhed.

Hr. Erik B. Smith, som måske er gået nu, henviste til vores fælles fortid i Ægteskabsudvalget, og derfor ville han ikke sige noget om statsamtet. Det er jo ikke sikkert, at nogen kender hr. Erik B. Smiths og min fælles fortid, så derfor må det i hvert fald være rimeligt at sige, at jeg altid har ment, at det var vigtigt at have en decentral statslig myndighed. Den diskussion, vi har haft her om de nye sociale ankenævn, har jo gået på nævnenes sammensætning og ikke på det, som hr. Erik B. Smith her hentydede til, nemlig at vi nu lægger sekretariatsfunktionen over i statsamtet. Man må jo ikke glemme, at vi i statsamtterne har et familieretskontor, som tager sig af skilsmisssager, adoptionssager, navnesager, samkvemssager, og det er jo ikke helt så fremmed, som man vil gøre det til.

Det er derfor min opfattelse, at det er en god ting at bevare statsamtterne og derfor også nu lægge sekretariatsfunktionen over dér, hvor statsamtmanden befinder sig. Det er lidt kunstigt, som vi har det i dag, at han er formand for et nævn, hvis sekretariatsfunktion ligger i det amtskommunale regi. I virkeligheden har det amtskommunale regi jo nu ikke mere med pensionssager at gøre; det er alene et spørgsmål om forhold mellem stat og kommune. Derfor denne konstruktion.

Jeg har også svaret på spørgsmålet om de små kommuners indstillinger før i tiden, og jeg mener, at vi er langt, langt fra 1970 i dag; der er en helt, helt anden indstilling.

Nu er hr. Erik B. Smith her ikke, men jeg vil alligevel gerne sige, at jeg beklager meget, at han tog mit svar ilde op. Det var ikke for at fremme politikerleden, at jeg gjorde opmærksom på, at en borgmester ikke kan blande sig i personsager; det kan han rent faktisk ikke. Han kan selvfølgelig blande sig i en sag, hvis det er sådan, at der bliver klaget over selve sagsbehandlingen, men vi lavede jo netop reglerne om de sociale udvalgs kompetence på en sådan måde, at det kun var det snævre personudvalg i kommunerne, der kunne gå ned i personsager.

Jeg tror, jeg har været inde på det meste. Så var det fru Jytte Hildens meget relevante spørgsmål, og jeg beklager, at jeg ikke nåede det i første omgang. Det er rigtigt, at der jo endnu står nogle ændringsforslag tilbage på finansloven, som vi altid plejer at have i sidste øjeblik, når forhandlingerne er bragt til ende, og det er klart, at de vil blive indbudgetteret på en tillægsbetænkning til finansloven i finanslovens § 45; sådan at det passer med det, der nu måtte blive resultatet af denne lov, når den er vedtaget ved tredje behandling.

Så blev der spurgt om, hvilke andre besparelser vi havde planer om. Ja, ikke nogen nu på dette område, men der ligger jo en aftale om, at vi skal prøve at begrænse antallet af satser for førtidspensioner til to satser. Det vil der komme et oplæg om til partierne, som det er aftalt med partierne, ligesom det er aftalt under det gamle store forlig om regulering af overførselsindkomsterne, at vi skulle satse mod en bruttoficering.

Som et tredje led i diskussionen om førtidspensionernes fremtid kan vi så diskutere niveauet. Det var det, vi havde taget forskud på. Det kan være, at vi ikke lander dér, men vi skulle give et bud på, hvor man med rimelighed kunne lande. Vi skal selvfølgelig diskutere forenkling af systemerne og bruttoficering af systemerne og niveauet for sig, og det vil de partier, som er de gamle forligspartier, naturligvis blive inddraget i.

Så skal jeg meget hurtigt nu svare hr. Taanquist, der sagde, at en ny finansiering helt kan ændre billedet af førtidspensionstildelingen. Ja, det kan man ikke nægte. Sådan er det jo, når